

Satyam Shivam Sundaram #8
Leer gewoon om jezelf te zijn.
10 november 1987 PM in het Chuang Tzu Auditorium.

Vraag 1

*Geliefde meester,
Waarom ben ik bang mezelf te accepteren zoals ik ben?*

Kalyan Mito, iedereen verkeert in dezelfde situatie. Iedereen is bang om zichzelf te accepteren zoals hij is. Dit is in alle voorbije eeuwen van de mensheid aangekweekt en de manier waarop elk kind en elk menselijk wezen geconditioneerd is. De strategie is eenvoudig maar gevaarlijk. De werkwijze is om jou te veroordelen en je idealen te geven zodat je steeds probeert om iemand anders te worden. De christen probeert Jezus te worden, de Boeddhist probeert Boeddha te worden en het schijnt zo'n knappe methode te zijn om jou bij jezelf vandaan te trekken dat misschien de mensen die dat gedaan hebben zich er niet van bewust zijn.

Wat Jezus aan het kruis zei, zijn laatste woorden aan de mensheid, zijn op verschillende manieren heel betekenisvol – speciaal in deze context. Hij bad tot God: "Vader, vergeef deze mensen want zij weten niet wat zij doen."

Dit is van toepassing op elke vader en elke moeder, iedere leraar, elke priester en iedere moralist – de mensen die de cultuur, de maatschappij en de beschaving runnen, die ieder individu op een bepaalde manier proberen te vormen. Misschien weten zij ook niet waar ze mee bezig zijn. Misschien denken ze dat ze alles voorjou bestwil doen. Ik koester geen verdenking jegens hen, maar ik wil beslist dat jullie je ervan bewust zijn dat zij niet weten wat ze doen, het zijn onbewuste mensen.

Een klein kind wordt geboren en komt terecht in de handen van een onbewuste gemeenschap. En de onbewuste maatschappij begint het kind naar zijn eigend idealen te vormen, waarbij men het meest fundamentele vergeet: het kind heeft van zichzelf een potentieel. Het moet niet tot Jezus, Krishna of Boeddha uitgroeien, het moet zichzelf worden.

Als het zichzelf niet wordt, zal het zijn hele leven diepongelukkig blijven. Zijn leven zal gewoon een hel en een vervloeking zijn en hij zal niet weten wat er fout gegaan is. Hij is vanaf het begin op het verkeerde spoor gezet. De mensen die hem in de verkeerde richting gestuurd hebben, zijn de mensen van wie hij denkt dat ze hem liefhebben en dat ze het beste met hem voor hebben. Ze zijn in werkelijkheid zijn grootste vijanden. De ouders, de leraren, de priesters en de leiders van de maatschappij zijn de grootste vijanden van ieder individu dat tot nu toe op aarde geboren is. Zonder dat zij het door hebben, trekken zij jou bij jezelf vandaan.

En om jou van jezelf vandaan te halen, moet je absoluut in een ding geconditioneerd worden: dat je waardeloos bent, dat je het niet verdient te bestaan en dat je zoals je bent nergens toe dient. Natuurlijk *kun* je respect verdienen, waardig worden, als je de regels en regelingen volgt die anderen je gegeven hebben. Als je erin slaagt om een hypocriet te worden, zul je een burger met prestige in de maatschappij worden.

Maar als je erop aandringt om oprecht te zijn, eerlijk, authentiek, jezelf, zul je door iedereen veracht worden en er is geweldig veel moed voor nodig om door iedereen veroordeeld te worden. Er is een mens met een ruggengraat van staal voor nodig om op jezelf te kunnen staan en te verklaren: "Ik wil niemand anders zijn dan mezelf, goed of slecht, acceptabel of niet acceptabel, met prestige of zonder prestige. Een ding is zeker, dat ik alleen mezelf kan zijn en niet iemand anders."

Hiervoor is een geweldig revolutionaire benadering van het leven nodig. Dit is het fundamentele verzet dat ieder individu nodig heeft om ooit uit de vicieuze cirkel van ellende te komen. Je vraagt mij: "Waarom ben ik zo bang om mezelf te accepteren zoals ik ben?" Omdat je door niemand bent geaccepteerd zoals je bent. Ze hebben de angst en het inzicht gecreëerd dat als jij jezelf accepteert dat je dan door iedereen verworpen zult worden.

Dit is een absolute voorwaarde van ieder maatschappij en iedere cultuur die tot nu toe bestaan heeft, dat ofwel je accepteert jezelf en wordt door iedereen verworpen of je verwerpt jezelf en dan win je het respect en de eer van je hele maatschappij en cultuur.

De keuze is echt heel moeilijk. Natuurlijk kiest de meerderheid respectabiliteit, maar met respectabiliteit komen er allerlei soorten angst en vrees, gevoel van zinloosheid, een leven als een woestijn waar niets groeit, waar niets groen is en waar nooit een bloem bloeit, waar je eindeloos ver loopt en nooit een oase zult vinden.

Ik moet denken aan Leo Tolstoy. Precies een paar dagen geleden was er in Moskou een internationale boekenbeurs en een van mijn sannyasins, Lani, was daar. Zij was verrast - en mijn Russische sannyasins waren daar en waren ook verbaasd: wereldberoemde uitgevers hadden daar hun boeken uitgesteld, maar op onze stand kwamen de meeste mensen af. Op ieder tijdstip stonden er minstens honderd mensen gedurende de hele dag dat de beurs open was. Een oude man die naar mijn foto keek, vroeg aan Lani: "Is deze man net zo iemand als Leo Tolstoy?" Alleen vanwege mijn baard. Tolstoy heeft een prachtige baard. Tolstoy heeft altijd een droom gehad die psychoanalytici van verschillende scholen bijna een eeuw lang hebben geïnterpreteerd. De droom was erg vreemd - maar voor mij niet.

Voor mij is er geen psychoanalyse nodig, maar gewoon gezond verstand. De droom keerde jarenlang elke dag terug. Het was een vreemde nachtmerrie en Tolstoy werd elke keer in het holst van de nacht zwetend wakker, hoewel er geen gevaar speelde in de droom.

Maar als je de zinloosheid van de droom begrijpt... dat was het probleem dat tot nachtmerrie werd. Die droom stelt bijna het leven van iedereen voor. Geen enkele psychoanalytische school heeft erachter kunnen komen wat voor soort droom dit is - want er is niets dergelijks te vinden, er is geen precedent voor.

De droom was elke nacht hetzelfde: een uitgestrekte woestijn, zover als je kunt zien alleen maar woestijn en nog eens woestijn... en twee laarzen, die Tolstoy als de zijne herkende, gaan alsmaar door met lopen. Maar zelf is hij er niet... alleen de laarzen maken steeds geluid in het zand. En dat blijft maar doorgaan, want de woestijn is eindeloos. Ze komen nooit ergens aan. Achter zich kan hij de afdrukken van de laarzen mijlen ver zien en voor zich uit kan hij de laarzen almaar door zien lopen.

Normaal denk je niet dat dit een nachtmerrie is. Maar als je er een beetje verder over nadenkt - iedere dag, iedere nacht dezelfde waardeloze droom die nergens toe leidt. Er schijnt geen enkele bestemming te zijn... en er bevindt zich niemand in de laarzen, ze zijn leeg.

Hij vertelde hem aan alle bekende psychoanalytici uit zijn tijd in Rusland. Niemand kon de betekenis ervan ontdekken, omdat er geen boek is dat een droom beschrijft die ook maar een beetje lijkt op deze. Hij is absoluut uniek.

Maar voor mij is het geen kwestie van psychoanalyse. Het is gewoon een droom die het leven van ieder menselijk wezen voorstelt. Je loopt in een woestijn omdat je niet naar het doel loopt dat in je innerlijk wezen te vinden is. Je zult nergens aankomen. Hoe verder je weggaat, des te verder ga je bij jezelf vandaan. En hoe meer je naar een zin zoekt...je zult volkomen leegte vinden en niets anders. Dat is de betekenis. De mens ontbreekt: alleen de laarzen lopen.

Je bent niet aanwezig in wat je doet. Je bent niet aanwezig in wat je bent. Je bent niet wat je voorwendt te zijn. Er is volkomen leegheid, zuivere huichelarij. Maar de manier waarop het gecreëerd is, is een hele eenvoudige methode: zeg tegen iedereen dat je, zoals je bent, het absoluut niet verdient om zelfs maar te bestaan. Zoals je bent, ben je lelijk, een toevalligheid. Zoals je bent, zou je je moeten schamen voor jezelf, want je hebt niets waardevols om geëerd en gerespecteerd te worden.

Natuurlijk gaat ieder kind dingen doen die eervol geacht worden. Hij wordt steeds valser, steeds kunstmatiger en raakt steeds verder af van zijn echte realiteit, zijn eigen wezen - en dan komt de angst op.

Wanneer je een verlangen voelt om jezelf te kennen, wordt dat onmiddellijk gevolgd door grote angst. De angst is dat als je jezelf vindt, je respect voor jezelf zult verliezen - zelfs in je eigen ogen.

De maatschappij drukt te zwaar op ieder individu. Zij spant zich totaal in om je zo grondig te conditioneren dat je gaat denken, dat jij de conditionering *bent* en je wordt deel van de maatschappij,

tegen je eigen wezen in. Je wordt Christen, je wordt Hindoe, je wordt Moslim en je vergeet totaal, dat je alleen maar als menselijk wezen, zonder religie, politiek, natie of ras, geboren bent. Je werd alleen maar geboren als een zuivere mogelijkheid om te groeien.

Volgens mij is sannyas er om je terug te brengen bij jezelf, wat ook de gevolgen mogen zijn. Je moet weer tot jezelf komen. Misschien vind je daar geen Jezus; dat is niet nodig. Eén Jezus is genoeg. Je vindt daar mogelijk geen Gautam Boeddha. Dat is volkomen in orde, omdat te veel Gautam Boeddha's in het bestaan gewoon gaan vervelen. Het bestaan houdt er niet van om mensen te herhalen. Zij is zo creatief dat zij altijd iets nieuws in elke individu brengt, een nieuw potentieel, een nieuwe mogelijkheid, een nieuw niveau, een nieuwe dimensie en een nieuwe piek.

Sannyas is een verzet tegen alle maatschappijen en alle culturen, om de eenvoudige reden dat deze tegen het individu zijn. Ik ben absoluut voor het individu. Ik kan iedere maatschappij, iedere religie, iedere beschaving, de hele geschiedenis van de mensheid, opofferen voor een enkel individu. Het individu is het meest waardevolle gebeuren, omdat het individu deel is van het bestaan.

Je zult je angst moeten laten vallen. Zij is je opgelegd, zij is niet natuurlijk. Kijk naar elke klein kind: hij accepteert zichzelf volkomen; er is geen veroordeling, er is geen verlangen om iemand anders te zijn. Maar ieder raakt als hij opgroeit het spoor bijster. Je moet moed verzamelen om weer bij jezelf terug te keren. De hele maatschappij wil je ervan weerhouden. Je zult veracht worden. Maar het is veel beter om door de hele wereld veroordeeld te worden dan ongelukkig te blijven, onecht en vals en het leven van iemand anders te leiden.

Je *kunt* een gelukkig leven hebben. En er is maar één manier, geen twee: dat is gewoon jezelf zijn wat je ook bent. Van daaruit, van uit die diepe acceptatie en respect voor jezelf, begin je te groeien. Je zult bloemen van jezelf voortbrengen – geen christelijke, geen boeddhistische en geen hindoeïstische, absoluut alleen je eigen, een nieuwe bijdrage aan het bestaan.

Maar er is geweldig veel moed voor nodig om het pad alleen te gaan terwijl je de hele massa op de snelweg achterlaat. Als je in de massa bent, voel je je behaaglijk, warm. Als je alleen op weg gaat, ben je natuurlijk bang. De mind blijft van binnen argumenteren dat de hele mensheid het niet mis kan hebben, terwijl ik mijn weg alleen ga. Het is beter om gewoon deel van de massa te zijn want dan ben jij niet verantwoordelijk als er dingen fout gaan.

Iedereen is verantwoordelijk. Maar op het moment dat jij je losmaakt van de massa, neem je je verantwoordelijkheid in je eigen handen. Als er iets fout gaat, ben jij verantwoordelijk.

Maar onthoud iets dat zeer fundamenteel is: verantwoordelijkheid is één kant van de medaille, vrijheid is de andere kant. Je kunt ze allebei hebben of je kunt ze allebei laten vallen. Als je geen verantwoordelijkheid wilt dragen, kun je geen vrijheid hebben en zonder vrijheid is er geen groei. Dus je moet de verantwoordelijkheid voor jezelf accepteren en je moet in volkomen vrijheid leven zodat je uit kunt groeien tot wie je ook maar bent. Je kunt een rozenstruik blijken te zijn, gewoon een goudsbloem of alleen maar een wilde bloem zonder naam. Maar één ding is zeker: wat je ook blijkt te zijn, je zult oneindig gelukkig zijn. Je zult volkomen gelukzalig zijn.

Je zult misschien geen respect krijgen. Integendeel, je zult door iedereen veroordeeld worden. Maar diep van binnen zal je zo'n extatische vreugde voelen die alleen een vrije individuen ervaren. En alleen een vrij individu kan tot hogere niveaus van bewustzijn komen, de hoogten van de toppen van de Himalaya bereiken.

Kalyan Mito, de maatschappij heeft iedereen achterlijk gehouden, zij heeft iedereen dom gemaakt. Zij heeft sufferds nodig. Zij wil geen intelligente mensen hebben. Zij is bang voor intelligentie, omdat intelligentie zich altijd verzet tegen slavernij, tegen bijgeloof, tegen allerlei soorten uitbuiting, tegen allerlei vormen van domheid en tegen alle discriminatie tussen rassen, naties, klassen en huidskleuren. Intelligentie is doorlopend in verzet. Alleen de idioot is altijd gehoorzaam. Zelfs God wilde, dat Adam een sufferd was, omdat hij er belang bij had dat Adam en Eva dom bleven en dan door zouden gaan met God te aanbidden.

In mijn visie is de duivel de eerste revolutionair van de wereld en de duivel is de meest betekenisvolle persoon in de hele geschiedenis. De hele beschaving en de vooruitgang hebben veel te danken aan de

duivel – helemaal niet aan God. God wilde alleen een domme Adam en een domme Eva. En als Adam God was gevolgd zou jij nog steeds gras hebben staan herkauwen in de Hof van Eden!

De mens is vooruitgekomen *omdat* hij rebelleerde tegen God. God was het establishment. God vertegenwoordigt de gevestigde orde, de autoriteit, de macht en de heerschappij. Ieder die intelligent is kan niet tot slaaf gemaakt worden. Hij zou nog eerder doodgaan dan een slaaf te worden. Hij kan niet geëxploiteerd worden en hij kan niet uit balans gebracht worden.

Mijn mensen moeten begrijpen, dat ik alleen in de religie van het verzet geloof. Behalve dat is er geen religiositeit. Behalve dat is er geen mogelijkheid dat je bewustzijn tot het hoogste potentieel komt dat jij als slapende energie met je mee draagt.

Paddy was kortgeleden lid geworden van de plaatselijke club voor parachute springen en hij was naar boven gegaan voor zijn eerste sprong. Alles verliep prima totdat het Paddy's beurt was om te springen.

"Wacht even" schreeuwde de instructeur, "je hebt geen parachute!"

"Oh, dat geeft niets," antwoordde Paddy "we zijn toch alleen maar aan het oefenen?"

De maatschappij heeft deze dommeriken nodig. Ze gehoorzamen prima, ze zijn slaafs, ze staan klaar om uitgebuit te worden en bereid om bijna tot dieren te gereduceerd te worden.

Kalyan, wees niet bang om jezelf te accepteren. Daar is je echte schat, daar is je thuis. Luister niet naar de zogenaamde wijze mensen – zij dienen gif toe en hebben miljoenen mensen vermoord, hun levens vernietigd en alle zin en betekenis van hen afgenomen...

Het doet er niet toe wie je bent. Waar het om gaat, is, dat je precies moet blijven wat je bent, want vandaar uit begint het groeien.

Hier zijn een paar soetra's voor jou om over te mediteren... Misschien zullen die je een beetje moed en scherpzinnigheid geven.

"Iedereen is onwetend, alleen wat betreft verschillende onderwerpen"...Wees daarom niet bang om onwetend te zijn, want iedereen is het.

"Alle mensen worden vrij geboren, alleen sommigen raken getrouwd." Wees daarom alleen maar alert en je zult vrij zijn.

"Illusie is de eerste van alle plezier." Onthoud dat een leven van groei verder gaat dan het wereldse leven met zijn genoegens. Plezier is niet van grote betekenis; het is net als het krabben op je huid: het voelt prettig, maar dat duurt maar even. Als je doorgaat met krabben, ga je bloeden en dan verandert het prettige gevoel in pijn. En jullie weten allemaal dat je al je genoegens in pijnlijke ervaringen hebt veranderd.

Een intelligent mens zoekt naar iets dat nooit in pijn kan veranderen. Wat ik geluk noem, is geen plezier, want geluk kan niet in het tegendeel ervan veranderen. Daar bestaat geen tegendeel van. De zoektocht moet op het eeuwige gericht zijn en iedereen heeft het vermogen om het onsterfelijke te ervaren. Maar de genoegens van het fysieke lichaam of hevige biologische verliefdheid of het eten van voedsel houden mensen bezig en nemen de korte tijd die ze hier op aarde hebben om te groeien in beslag.

Ik heb het volgende eens gehoord: een man ging naar een psychiater en zei: "Ik maak me ernstig zorgen. Mijn vrouw eet maar raak en de hele dag zit ze op de sofa televisie te kijken en zelfs terwijl ze naar de televisie kijkt, eet ze nog iets – een ijsje...of als ze niets eet, kauwt ze wel op kauwgom. En haar mond gaat maar door...en nu heeft ze alle schoonheid verloren; ze is gewoon een zak van huid geworden, er zijn nergens meer rondingen te zien. Wat kan ik daaraan doen?"

De psychiater zei: "Probeer dit maar. Dat levert absoluut succes op. Ik heb er bij veel patiënten mee geëxperimenteerd" En hij gaf hem de foto mee van een mooi naakt meisje.

De man zei: "Mijn God! Hoe kan deze foto daar nou bij helpen?"

De psychiater zei: "Je moet de hele strategie begrijpen. Doe deze in je koelkast. Plak hem met echte Duitse lijm vast, zodat je vrouw hem niet weg kan halen. Iedere keer als zij de koelkast opendoet, ziet ze zichzelf en deze mooie meid...Misschien zal ze proberen om af te vallen. Geef haar gewoon vergelijkingsmateriaal."

Drie of vier maanden bleef de psychiater almaar wachten en ten slotte ging hij naar het huis van de man om uit te zoeken wat er gebeurd was. Hij kon zijn ogen niet geloven: de man zat op de sofa; hij was zo dik geworden en hij keek televisie, kauwde op kauwgom.

De psychiater vroeg: "Wat is er aan de hand? Wat is er met je gebeurd?" De man zei: "Het is die vervloekte foto! Vanwege de foto begon ik naar de koelkast te lopen, alleen om te kijken. Maar als je de koelkast opendoet, wil je natuurlijk iets hebben. Alleen de geur al van zoveel lekkere dingen... dus iedere keer als ik de koelkast open maak, begin ik te eten. Dus jouw methode heeft gewerkt, maar hij heeft een averechtse uitwerking."

Mensen gedragen zich zo dom in hun leven. Iemand die almaar door eet – de doktoren verbieden het, iedereen vertelt hen dat het gevaarlijk is – wat voor lol hebben ze eraan? Het is maar een klein gedeelte van de tong wat kan proeven; als het voedsel dat stukje gepasseerd is, ervaar je geen enkele smaak en geen enkel genot meer. Het moet absolute stompzinnigheid zijn.

Maar mensen zijn op allerlei soorten plezier uit en ze zijn zich helemaal niet bewust dat zij oneindig kostbare tijd aan het verspillen zijn. Dit is de tijd dat iemand een Gautam Boeddha wordt. En dit is de tijd dat iemand een Socrates wordt. Dezelfde tijd, dezelfde energie, hetzelfde potentieel... maar je verspilt haar door achter dingen aan te lopen die geen betekenis hebben.

"Ridderlijkheid is de poging van een man om een vrouw te verdedigen tegenover iedere man behalve tegen zichzelf."

"Zelfs als je op het goede spoor zit, zul je overreden worden als je daar gewoon blijft zitten."

"Niets doen is het moeilijkste ter wereld."

Iedereen doet iets. Slechts heel weinig mensen verstaan de kunst om soms niets te doen. Wanneer je niets doet, ben je eenvoudig en zuiver je wezen.

Doen en zijn zijn twee manieren om je leven te leiden, twee levensstijlen. Het leven van doen is werelds; het leven van zijn is verheven, goddelijk. Ik zeg niet dat je alle doen achterwege moet laten, ik zeg dat het doen op de tweede plaats moet komen in je leven en het zijn op de eerste. Doen moet er in het leven uit noodzaak zijn en zijn is je echte luxe, je ware plezier, je oprechte extase.

"Om perfect gelukkig te zijn, moet je perfect dom zijn."

Wanneer je ooit een gelukkig mens ziet, denk hieraan. Domme mensen zijn heel gelukkig, want ze weten niet waarvoor ze hier zijn. Ze weten niet dat er een taak te vervullen is. Ze zijn bijna als achterlijke kinderen die maar met teddyberen blijven spelen. Je teddyberen kunnen een andere vorm krijgen: de een zijn teddybeer is geld, de andere teddybeer is vrouwen en weer een andere teddybeer is mannen. Maar wat je ook doet – en je voelt je heel gelukkig als je geld toeneemt, als je een nieuwe vriendin hebt gevonden, als je gepromoveerd bent naar een hogere positie – je bent volkomen gelukkig. Maar dit is onmogelijk, tenzij je dom bent.

Een intelligent mens zal feilloos in de gaten hebben dat al deze kleine dingen van het leven je ervan afhouden om verder te komen. Ze nemen je hier in beslag, terwijl dit niet je huis is. Ze houden je bezig in een leven dat gaat eindigen op een kerkhof.

De intelligente mens gaat zich afvragen - en dit wordt zijn fundamentele zoektocht en onderzoek – "Is er nog iets meer dan de begraafplaats of niet? Als er niets meer is dan het kerkhof, dan is dit hele leven een droom en zinloos. Tenzij er nog iets meer is, kan het leven betekenis hebben en zinvol zijn."

Maar de stompzinnige mens is oneindig gelukkig met ieder speelgoed waarin de maatschappij hem voorziet. Wees niet zo dom.

"Dwalen is menselijk, dit toegeven is goddelijk." Het is absoluut menselijk om fouten te maken. Ze toegeven, zonder enig schuldgevoel – je geeft gewoon toe dat je mens bent door je fouten te erkennen – brengt transformatie in je wezen op gang. Iets van het goddelijke, iets van gene zijde begint open te gaan. "Iedere wolk heeft een zilveren rand en zelfs oude kleren hebben hun glans."

"Zonder de vergelijking met de optimist zou een pessimist nooit weten hoe gelukkig hij niet is." Mensen zijn voortdurend bezig zich met anderen te vergelijken. Ze worden gelukkig en ze worden ongelukkig vanwege de vergelijkingen.

Ik heb eens een heel beroemde Hindoe heilige ontmoet. Hij vertelde aan een paar mensen die gekomen waren om te luisteren naar wat er zich tussen hem en mij afspeelde: "Het geheim van geluk is altijd te kijken naar hen die ongelukkig zijn. Kijk naar mensen die kreupel zijn en je zult je blij voelen dat jij niet kreupel bent. Kijk naar de blinden en je zult gelukkig zijn omdat jij niet blind bent. Kijk naar de armen en je zult je verheugen omdat jij niet arm bent."

Ik moest die dwaas onderbreken. Ik zei: "Je begrijpt iets heel eenvoudigs niet. Als iemand eenmaal begint te vergelijken, kan hij zich niet beperken tot alleen maar te vergelijken met hen die geen geluk hebben. Hij gaat ook kijken naar hen die rijker zijn dan hij, naar hen die mooier zijn dan hij, naar hen die sterker zijn dan hij en naar hen die meer respectabel zijn dan hij. Dan zal hij zich ellendig voelen. Je geeft hem het geheim van gelukkig zijn niet. Je geeft hem het geheim om in absolute ellende te verkeren."

Maar dit is door de eeuwen heen onderwezen – in verschillende bewoordingen, maar het wezenlijke geheim is hetzelfde – in bijna alle religieuze geschriften: Voel je tevreden want er zijn mensen die zo ongelukkig zijn. Bedank God dat jij het niet zo slecht hebt.

Maar dit kan niet eenzijdig gebeuren. Als je eenmaal de manier om te vergelijken geleerd hebt, kun je jezelf niet alleen vergelijken met hen die het slechter hebben dan jij; je zult onvermijdelijk jezelf ook moeten vergelijken met hen die het beter hebben dan jij – en dan zal er oneindig veel ellende zijn. Vergelijken is in feite niet het juiste om te doen. Jij bent jezelf en er is niemand met wie jij vergeleken kunt worden. Jij bent onvergelijkbaar. Zo is ook de ander.

Vergelijk nooit. Vergelijking is een van de oorzaken om je verbonden te houden met het wereldse, want vergelijking scheidt competitie, vergelijking creëert ambitie. Zij komt niet alleen, maar brengt alles waarmee zij verbonden is met zich mee. En als je eenmaal competitief bent, dan komt daar geen einde aan. *Jij* komt eerder aan je eind dan zij dat doet. Als je ambitieus wordt heb je het meest stompzinige pad voor je leven gekozen.

Henry Ford werd eens gevraagd – en hij schijnt een van de wijste mensen van deze eeuw te zijn, want zijn korte uitspraken zijn zo veelzeggend. Hij was de eerste die zei: "Geschiedenis is geklets." En dat is absoluut waar. Hem werd gevraagd: "Wat heb je door je succesvolle leven geleerd?" Hij was een van de succesvolste mensen die je voor kunt stellen. Vanuit armoede is hij tot de rijkste man van de wereld - verrezen en wat hij gezegd heeft, moet je onthouden.

Henry Ford zei: "Gedurende mijn hele succesvolle leven heb ik één ding geleerd. Ik heb geleerd om trappen te klimmen, ladders op te gaan. En toen ik de hoogste sport van de ladder had bereikt, voelde ik me zo dom en ongemakkelijk want ik kon verder nergens meer naar toe. Ik kan de mensen die na mij aan het worstelen zijn om de top van dezelfde ladder te bereiken, vertellen hoe dom ik mij voel. Waar heb ik zoveel moeite voor gedaan? Niemand luistert naar me als ik tegen ze zeg: 'Stop waar je nu ook maar bent. Verspil je tijd niet – want er is niets. Als je de top eenmaal bereikt, zit je vast. Je kunt niet naar beneden gaan, want dan lijkt het alsof je terugvalt. Je kunt niet verder want er is niets om heen te gaan.'"

De presidenten, de minister-presidenten van landen voelen dat ze geen kant meer op kunnen. Ze weten dat er maar één ding kan gebeuren en dat is naar beneden vallen. Er is niets om naar op te rijzen; er is niets dan te vallen van de plaats waar ze gekomen zijn. Daarom klampen zij zich vast aan hun zetels.

Maar dat is niet de juiste manier van leven. Eerst ga je maar steeds door met ladders te beklimmen, terwijl je strijdt tegen andere mensen. Dan kom je uiteindelijk vast te zitten en je klampt je vast aan de laatste sport zodat niemand je daar vandaan krijgt. Is dit een gekkenhuis?

De mens heeft deze planeet in een gekkenhuis veranderd. Als je gezond wilt zijn, wees dan eerst jezelf zonder schuldgevoel en zonder enige veroordeling. Accepteer jezelf in nederigheid en eenvoud.

Dit is een geschenk van het bestaan aan jou; voel je dankbaar en ga zoeken naar wat je kan helpen om uit te groeien tot wie je bent – geen kopie te worden van iemand anders, maar alleen je originele zelf te worden. Er bestaat geen grotere extase dan je oorspronkelijke gezicht te zijn.

Vraag 2

Geliefde Osho,

Bestaat er enige kans dat ik ooit opgroeï?

Dhyan Nirvikar, ik houd van de manier waarop jij je vraag hebt gesteld. Het is vanuit oprechte bescheidenheid. En juist omdat het uit pure eenvoud gebeurt, gaan er deuren open voor je groei. Je vraagt: "Bestaat er enige kans dat ik ooit opgroeit?" Er zijn zoveel mogelijkheden. Voor het nederige hart is alles mogelijk. Voor de egoïst is niets mogelijk. Voor iemand die accepteert "ik ben niets" gaan alle deuren plotseling open. Alle mysteries van het bestaan komen beschikbaar. Voor degene die kan zeggen "ik weet niets" kan er een wonder gebeuren. In zijn acceptatie van het niet weten, begint hij wijs te worden, want hij wordt als een kind, volkomen onschuldig. Er is alle kans op dat je opgroeit. En vooral in dit boeddhaveld, als je niet functioneert vanuit je ego, als je je ego buiten de Gateless Gate hebt achtergelaten, dan is alles mogelijk voor jou. Dan is het hele bestaan beschikbaar voor jou. Het enige wat blokkeert is het kleine ego.

Je vraagt je soms af waarom dit kleine ego, onecht, vals, mensen verhindert om te groeien. Logisch gezien lijkt het erg lachwekkend, maar existentieel is het net zoiets als een klein stofje dat in je ogen valt en het hele bestaan verdwijnt. Je ogen zijn gesloten en je kunt je ogen niet opendoen. Die kleine stofjes hebben het hele bestaan van je afgenomen. De regenboog in de wolken, de zon en de regen – alles is verdwenen. Logischerwijs zou het niet zo moeten zijn: zulke kleine stofdeeltjes kunnen je niet verhinderen om de hele lucht te zien, maar ze doen het wel. Het is geen kwestie van logica; het is een kwestie van actueel bestaande realiteit.

Het kleine ego functioneert als een stofje in je waarnemingen het verhindert je om naar alle mogelijkheden te kijken die er zijn en die altijd beschikbaar zijn geweest. Haal gewoon dat kleine deeltje uit je ogen. Er verandert niets. Alles was altijd beschikbaar; je ogen konden het alleen niet waarnemen. Met jouw bescheidenheid, Nirvikar, zijn er grote wonderen mogelijk. Blijf gewoon nederig, onschuldig, ontvankelijk en beschikbaar, wachtend op de gast die aan je deur gaat kloppen.

Twee nonnen wandelden op een avond door de bossen toen ze werden besprongen door twee mannen die hen in de bosjes trokken en hen begonnen te verkrachten. Zuster Maria keek, gehavend en gekneusd, op naar de hemel en begon zacht te bidden: "Vergeef hem, heer, want hij weet niet wat hij doet." Zuster Teresa keek het nog eens aan en zei: "Dat is jammer, die van mij wel."

Een heerlijk blondje liep de spreekkamer van de tandarts binnen en was duidelijk erg nerveus. "Oh dokter", riep ze uit, "Ik ben zo bang. Weet u, ik denk dat ik liever een baby zou krijgen dan dat ik een kies laat vullen." "Oké," zei de tandarts behoedzaam, "maar neem je besluit daarover voordat ik de stoel aanpas."

Blijf gewoon onschuldig, lach en wees vrolijk en dan hoeft je niet bezorgd te zijn over je groei. Zij zal vanzelf plaats vinden. Je hoeft er niets voor te doen; je moet alleen de juiste sfeer scheppen. En wij hebben die atmosfeer hier al gecreëerd. Je kunt van deze atmosfeer profiteren als je geen outsider blijft, alleen maar een toeschouwer of een nieuwsgierige. Als je hier bent, smelt en ga op in deze mooie gemeenschap die onvergelykbaar is in de zin dat er nergens op aarde iets dergelijks gebeurt. Waar mensen lachen, blij zijn, zingen en in elkaar versmelten, zal de groei vanzelf plaats vinden. Leer gewoon te lachen, te dansen, te zingen, leer jezelf te zijn, volkomen vervuld en dankbaar ten opzichte van het bestaan.

Paddy en Maureen hadden zojuist hun achttiende kind gekregen en dus ging Maureen naar de dokter en vroeg of hij haar hulp aan haar gehoor kon geven. "Hulp aan je gehoor?" vroeg de dokter. "Wat heb je daaraan als je je gezin effectiever wilt plannen?" "Welnu," zei Maureen "Ik ben een beetje doof, dus iedere nacht wanneer Paddy vraagt 'wil je gaan slapen of wat?' zeg ik altijd 'wat?'"

Okay, Maneesha?

Ja, Osho